

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **K.**, zastúpeného Mgr. A. S., advokátom v B., proti povinnému **J. T.**, o vymoženie 7 220,12 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp.zn. 4 Er 1044/2008, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. júla 2011, sp.zn. 41 CoE 139/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie oprávneného **o d m i e t a .**

Povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Oprávnený podal dňa 27. októbra 2008 súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie sumy 217 513,51 Sk s príslušenstvom. Povinnosť povinného zaplatiť túto sumu preukazoval rozhodcovským nálezom Mgr. R. S.S., vydaným 29. decembra 2007 pod č. 614/07.

Súdny exekútor požiadal dňa 5. novembra 2008 Okresný súd Brezno o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Okresný súd Brezno dňa 6. novembra 2008 pod číslom 5603023354 poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie na základe uvedeného rozhodcovského nálezu na vymoženie sumy 7 220,12 € s príslušenstvom a trovami, ktoré boli konkretizované v poverení.

Okresný súd Brezno uznesením zo 17. júna 2010, č.k. 4 Er 1044/2008-25 exekúciu začatú pred súdnym exekútorom JUDr. J. Ď., pod spis. zn. EX 6955/2008 na základe návrhu oprávneného zo dňa 8. októbra 2008 a poverenia Okresného súdu Brezno č. 5603023354 zo

dňa 6. novembra 2008 vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju (§ 57 ods.1 písm. g/ Exekučného poriadku). Mal za to, že v konaní nebolo preukázané splnenie všetkých podmienok uvedených v čl. 22 a 23 dvojstrannej zmluvy medzi Českou a Slovenskou republikou o právnej pomoci pred justičnými orgánmi a úprave niektorých právnych vzťahov v občianskych a trestných veciach, najmä splnenie podmienky podľa článku 22 písm. c/ tejto zmluvy. Oprávnený,

na ktorom bolo dôkazné bremeno, nepreukázal, že povinnému ako účastníkovi konania bola daná možnosť riadne sa na konaní zúčastniť a že mu rozhodnutie – rozhodcovský nálezh spolu s poučením o možnosti podať proti nemu opravný prostriedok, bolo riadne doručené. Preto dospel k záveru, že nie je možné cudzie rozhodnutie vykonať. Ďalej uviedol, že z odôvodnenia exekučného titulu – rozhodcovského rozsudku vyplýva, že rozhodca sa postavením dlžníka ako spotrebiteľa a charakterom úveru ako spotrebiteľského úveru vôbec nezaoberal. Poukázal na čl. 2 písm. a/ a čl. 3 ods. 1 - 3 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle ktorých sa zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá, považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz. Príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé. Z týchto dôvodov súd exekúciu postupom podľa § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní zastavil. Uviedol, že v konaní nebolo možné zistiť, či exekučný titul nepriznáva plnenie právom nedovolené, objektívne nemožné, resp. ktoré by bolo v rozpore s dobrými mravmi a rozhodcovský súd svoje rozhodnutie neodôvodnil.

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie oprávneného uznesením z 13. júla 2011, sp.zn. 41 CoE 139/2011 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil. Odvolací súd preskúmaním veci zistil, že oprávnený v tomto

exekučnom konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, že boli splnené podmienky v zmysle čl. 23 písm. c/ dvojstrannej zmluvy, a to, že povinnému, ako účastníkovi rozhodcovského konania bola daná možnosť riadne sa zúčastniť na konaní, bol riadne a včas predvolaný na pojednávanie a bolo mu riadne doručené rozhodnutie spolu s poučením o možnosti podať proti nemu opravný prostriedok, najmä pokiaľ povinný ako účastník rozhodcovského konania bol oprávnený nahliadnuť do rozhodcovského spisu a robiť si z neho výpisy a opisy. Mal za to, že keďže z exekučného titulu nebolo možné zistiť, či exekučný titul priznáva plnenie právom nedovolené, objektívne nemožné, resp. ktoré by bolo v rozpore s dobrými mravmi a rozhodcovský súd svoje rozhodnutie dostatočne neodôvodnil, prvostupňový súd rozhodol správne, keď exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie oprávnený, ktorý navrhol, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil, prípadne ho zmenil tak, že uznesenie súdu prvého stupňa zrušuje. Namietal, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Mal za to, že povinnému bol rozhodcovský nález riadne doručený, povinný mohol do rozhodcovského spisu nazrieť a pokiaľ s rozhodcovským nálezom nesúhlasil, mal možnosť podať proti nemu žalobu na súd, o čom bol riadne poučený. Namietal, že súd prvého stupňa napriek tomu, že správne konštatoval, že sa jedná o výkon cudzieho rozhodcovského nálezu, nesprávne aplikoval ustanovenie § 45 ods. 1 písm. c/ zákona o rozhodcovskom konaní, ktoré sa vzťahuje na tuzemský rozhodcovský nález. Podľa názoru dovolateľa uznanie a výkon cudzieho rozhodcovského nálezu možno odoprieť len z dôvodov taxatívne stanovených v čl. V Dohovoru o uznaní a výkone cudzích rozhodcovských rozhodnutí a podľa ustanovenia § 50 zákona o rozhodcovskom konaní, avšak žiadny z týchto dôvodov nebol daný. Mal za to, že plnenie, ku ktorému zaväzuje rozhodcovský nález nie je ani objektívne nemožné, ani právom nedovolené, ani neodporuje dobrým mravom a rozhodcovský nález bol riadne odôvodnený. Taktiež boli podľa názoru dovolateľa splnené všetky podmienky podľa čl. 23 písm. c/ zmluvy. V dôvodoch dovolania rozoberal skutkový a právny stav veci.

Povinný sa k dovolaniu oprávneného nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho

pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydanému v tejto procesnej forme, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev [§ 109 ods. 1 písm. c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.) alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Keďže dovolateľ vyvodzoval prípustnosť dovolania z ustanovenia § 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p., dovolací považuje za potrebné poukázať na to, že cudzí exekučný titul uznáva príslušný súd tak, že vydá poverenie na vykonanie exekúcie (§ 42 ods. 4 Exekučného poriadku). V preskúmvanej veci bol k návrhu na vykonanie exekúcie pripojený rozhodcovský nález rozhodcu Mgr. R. S. z 29. decembra 2007 č. 614/07, ktorý oprávnený označil za exekučný titul. Tým, že Okresný súd Brezno (§ 45 ods. 1 Exekučného poriadku) udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie na základe uvedeného rozhodcovského nálezu, uznal tento nález ako cudzí exekučný titul v zmysle § 42 ods. 4 Exekučného poriadku. Nejednalo sa pritom ani o rozhodnutie o vyhlásení cudzieho rozhodnutia za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovoláním napadnuté uznesenie nevykazuje preto znaky žiadneho z týchto rozhodnutí uvedených v ustanovení § 239 ods. 1,2 O.s.p., prípustnosť dovolania preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodiť.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1, veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom).

Oprávnený procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. nenamietal a žiadna z týchto väd v dovolacom konaní nevyšla najavo.

Pokiaľ ide o námietku dovolateľa súvisiacu s nesprávnym právnym posúdením veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci je prípustným dovolacím dôvodom (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne právne posúdenie vecí ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania oprávneného nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 O.s.p.

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie oprávneného ako neprípustné podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania nezaoberal sa napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému povinnému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti oprávnenému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu však žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že nepodal návrh na ich priznanie.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. septembra 2012

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová